

පළමුවන කියවීම

නික්මයාම 3:1-8, 13-15

නික්මයාම පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

“මම වනාහි ස්වයම්භූ නම් තැනැත් වහන්සේ වෙමි.”

මෝසෙස් තම මාමණ්ඩිය වූ මිදියන්හි පූජක තැන වන ජෙත්රෝගේ එථ බැටථ පට්ටි රැකබලාගනිමින් සිටියේ ය. ඔහු ඒ පට්ටි පාඨකරය හරහා දක්කාගෙන ගොස්, හොරෙබ් නම්, දෙවියන් වහන්සේගේ කන්දට පැමිණි කල, සම්ඳණන් වහන්සේගේ දූතයා පළුරක් මැදින් නැඟුණු ගිනි ජාලාවක ආකාරයෙන් ඔහුට දෘශ්‍යමාන විය. ඔහු බැලූ විට පළුර ගින්නෙන් ඇවිළී ගිය නමුත් එය නොදවෙන බව දිටී ය. මෝසෙස්, “මෙය පුදුමයකි. මම දැන් ඊට ළං වී, පළුර නොදවෙන්නේ මන්ද කියා බලමි”යි තමාට ම කියාගත්තේ ය. ඔහු එය බලන පිණිස ඊට ළං වන බව සම්ඳණන් වහන්සේ දුටු විට, දෙවියන් වහන්සේ පළුර මැදින්, “මෝසෙස්, මෝසෙස්” කියා ඔහුට හඬගැසූ සේක. ඔහු ද, “මම මෙහි ය”යි කීවේ ය. එවිට දෙවියන් වහන්සේ කතා කොට, “මෙතැනට ළං නොවන්න. නුඹේ පාදවලින් වහන් ගලවාදමන්න. නුඹ සිටින ස්ථානය ශුද්ධ භූමියෙකැ”යි වදළ සේක. තවදුරටත් උන් වහන්සේ කතා කරමින්, “නුඹේ පියාගේ දෙවියන් වහන්සේ මම ය, ආබ්‍රහම්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද ර්සාක්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද ජාකොබ්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද මම ය”යි වදළ සේක. මෝසෙස් ද දෙවියන් වහන්සේගේ මුහුණ දෙස බැලීමට බිය වූ බැවින් තම මුහුණ වසාගත්තේ ය. සම්ඳණන් වහන්සේ ඔහුට කතා කොට මෙසේ වදළ සේක: “මිසරයේ සිටින මාගේ සෙනඟගේ දුක්ඛිත තත්ත්වය මම දිටිමි. ඔවුන්ගේ විධායකයන්ට විරුද්ධ ව නගින මොරගැසීමට මම සවන් දුනිමි. ඔවුන්ගේ දුක් වේදනා මම හොඳින් දනිමි. මිසර ජාතීන්ගේ අතින් ඔවුන් මුදු, ඒ රටින් ඔවුන් පිට කරවා, සාරවත් විශාල දේශයකට, කිරෙන් හා මි පැණියෙන් ඉතිරෙන දේශයකට, එනම් කානානිවරුන්ගේ හා හිත්තීවරුන්ගේ ද අමෝරිවරුන්ගේ හා පෙරිස්සිවරුන්ගේ ද හිටිවරුන්ගේ හා පෙබුසිවරුන්ගේ ද දේශයට ඔවුන් පමුණුවාලීම සඳහා මම බැස ආවෙමි. එවිට මෝසෙස් දෙවියන් වහන්සේට කතා කොට, “එසේ නම් මා, ඉශ්රායෙල් සෙනඟ වෙත ගොස්, ‘නුඹලාගේ පියවරුන්ගේ දෙවියන් වහන්සේ මා නුඹලා වෙත එවූ සේකැ’යි කී විට, ඔවුන් ද, ‘උන් වහන්සේගේ නම කුමක් ද’යි මාගෙන් අසන කල මම ඔවුන්ට කුමක් කියමි ද”යි ඇසී ය. උන් වහන්සේ මෝසෙස්ට පිළිතුරු දෙමින්, “මම වනාහි ස්වයම්භූ නම් තැනැත් වහන්සේ වෙමි. ‘ස්වයම්භූ තැනැත් වහන්සේ ඔබ වෙත මා එවූ සේකැ’යි නුඹ ඉශ්රායෙල් ජනයාට කිව යුතු ය”යි වදළ සේක. තවදුරටත් උන් වහන්සේ මෝසෙස්ට කතා කරමින්, මෙසේ වදළ සේක: “ ‘ආබ්‍රහම්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද ර්සාක්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද ජාකොබ්ගේ දෙවියන් වහන්සේ ද වන නුඹලාගේ පියවරුන්ගේ දෙවි සම්ඳණන් වහන්සේ ඔබ වෙත මා එවූ සේකැ’යි කිව යුතු ය. සඳහට ම මෙය මාගේ නාමය වේ. මතු සියලු පරම්පරාවෝ මේ නාමයෙන් මට ආමන්ත්‍රණය කරති.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූත වේවා.

පිළිතුරු ගීය

හිතාවලිය 103:1-4, 6-8, 11

පිළිතුරු: සම්ඳණේ අනුකම්පාවෙන් හා දයාවෙන් පරිපූර්ණ ය.

ගීය: මාගේ සිත, සමීඳුන් පසසන්න. හද පත්ලෙන් ම එතුමන්ගේ ශුද්ධ නම පසසන්න. මාගේ සිත, සමීඳුන් පසසන්න. එතුමන්ගේ සියලු උපකාර අමතක නොකරන්න.

එතුමාණෝ මාගේ සියලු පාප කමා කරන සේක. මාගේ සියලු රෝග සුව කරන සේක. මාගේ ජීවිතය පාතාල ලෝකයෙන් මුදලන සේක. ප්‍රේමය හා දයාව නමැති කිරුළෙන් මා සරසන සේක.

සම්ඳණේ සාධාරණ ලෙස ක්‍රියා කරන සේක. පීඩිතයන්ට එතුමාණෝ යුක්තිය ඉටු කරන සේක.

සම්ඳණේ ස්වකීය මාර්ග මෝසෙස්ටත්, තම බලවත් ක්‍රියා ඉශ්රායෙල් සෙනඟටත් දක් වූ සේක.

සම්ඳණේ අනුකම්පාවෙන් හා දයාවෙන් පරිපූර්ණ ය. නොකිපෙන සුලු ය. අතිශයින් කරුණාවන්ත ය. මන්ද, පොළොවට ඉහළින් අහස උස් ව තිබෙන්නාක් මෙන් එතුමාණන් කෙරෙහි ගරුබිය පාන අයට එතුමාණන්ගේ කරුණාව මහත් ය.

දෙවන කියැවීම

1 කොරින්ති 10:1-6, 10-12

ශුද්ධ වූ පාවලු තුමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් උපුටාගත් කොටසකි.

මේ සිදු වූ සියල්ල ලියන ලද්දේ අපට පාඩමක් වශයෙනි.

සහෝදරවරුනි, අපේ පියවරුන්ට කුමක් වී ද යි ඔබට මතක් කර දීමට මම කැමැත්තෙමි. ඔව්හු සියල්ලෝ ම වලාකුළක මග පෙන්වීම ලැබූ හ. ඔව්හු සියල්ලෝ ම රතු මුහුදින් එතෙර වූ හ. සියල්ලෝ ම වලාකුළක ද රතු මුහුදෙහි ද මෝසෙස් සමඟ සහභාගිකමට බවතීස්ම-ස්නාපනය ලැබූ හ. සියල්ලෝ ම එක ම දිව බොජුන් වැළඳ හ. සියල්ලෝ ම එක ම අමා පැන් පානය කළහ. ඔවුන් පානය කෙළේ ඔවුන් කැටුව ගිය දිවා පර්වතයකින් ය. ඒ පර්වතය නම් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ ය. එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකු ප්‍රිය නොකළ සේක. එබැවින් ඔව්හු කාන්තාරයෙහි දී විනාශ වූ හ. ඔවුන් නසුරු දෙයට ඇලුම් කළාක් මෙන්, අපත් නසුරු දෙයට ඇලුම් නොකරන පිණිස, මේ සියල්ල සිදු වූයේ අපට පාඩමක් වශයෙනි. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු මැසිවිලි කීවාක් මෙන් මැසිවිලි නොකියන්න. මැසිවිලි කීමෙන් ඔව්හු මාර දූතයා විසින් විනාශ කරනු ලැබූ හ. මේ සියල්ල සිදු වූයේ ඔවුන්ට පාඩමක් වන පිණිස ය. ඒවා ලියන ලද්දේ යුගාන්තයට පැමිණ සිටින අපට අනතුරු ඇඟවීමක් වශයෙනි. තමා ස්ථිර ව සිටින්නේ යයි සිතන්නා නොවැටෙන ලෙස පරෙස්සම් වන්න.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

“මනස්ථාපනය වන්න. ස්වර්ග රාජ්‍යය ආසන්න ය” යි
පේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ වදාළ සේක.

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

ලූක් 13:1-9

සුවිශේෂ ලක්ෂණය තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මනස්ථාපනය නොවූවෙක් ඔබ හැම ද විනාශ වන්නහු ය.

එක් අවස්ථාවක එහි සිටි සමහරෙක් කතා කොට, පිලාත් විසින් ගලීලයන් මරා
ඔවුන්ගේ ලේ ඔවුන්ගේ ම යාග සමඟ මිශ්‍ර කළ අන්දම ගැන පේසුස් වහන්සේට
දන්වූ හ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, “ඒ ගලීලයන් එබඳු විපතක් වින්ද
බැවින් ඔව්හු අන් හැමට ම වඩා පාපී වූ හ යි ඔබ සිතන්නහු ද? එසේ නොවේ ය
යි මම ඔබට කියමි. මනස්ථාපනය නොවූවෙක් ඔබ හැම ද එසේ ම විනාශ
වන්නහු ය. සිලෝවම් හි බලකොටුව වැටී ඊට යට වී මළ දසඅට දෙන
සේරුසලමෙහි විසූ අන් හැමට ම වඩා දුෂ්ට වූ හ යි ඔබ සිතන්නහු ද? එසේ
නොවේ ය යි ඔබට කියමි. මනස්ථාපනය නොවූවෙක් ඔබ හැමට වන්නේත් එම
විපත්තිය ම ය”යි වදාළ සේක. උන් වහන්සේ උපමාවක් වදාරමින්, “එක් මිනිසකුගේ
මිදි වත්තෙහි වැඩුණු අත්තික්කා ගසක් විය. ඔහු ඒ ගසේ ගෙඩි සොයා ආවේ ය.
එහෙත් කිසිවක් සම්බන්ධ නො වී ය. එවිට ඔහු උයන්ගොව්වාට කතා කරමින්,
‘බලන්න, දන් අවුරුදු තුනක් ම මේ අත්තික්කා ගසේ ගෙඩි සොයා ආ නමුත්
කිසිවක් සම්බන්ධ නො වී ය. ගස කපා දමන්න. එය පොළොවට බරක් ව තිබිය යුතු
මන්ද’යි කී ය. ඔහු උත්තර දෙමින්, ‘ස්වාමීනි, එය වටකර භාරා පෝර දමන
පිණිස මේ අවුරුද්දටත් තිබුණා වේ. ඉන්පසු පල දැරුවොත් හොඳ ය. නැති නම්
එය කපා දමන්නට පුළුවනැ’ ”යි කී බව වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.